

Zakaj so leta 1957 v ZDA uničili vse knjige Wilhelma Reicha

Ocean kozmične energije

Triindvajsetega avgusta leta 1956 (!!) so ognjeni zublji uničili vse knjige, ki jih je napisal Wilhelm Reich, nekdanji freudovski psihoanalitik, bojeviti komunist in ugledni znanstvenik, ki so ga dolga leta preganjali freudovci, komunisti in znanstveniki.

Nalogo, da izvršita sodnikov ukaz, sta dobila policista Conway in Ledder z Urada za hrano in zdravila (Food and Drug Administration), zveznega organa, ki skrbi za nadzor nad živili in nad farmacevtskimi izdelki.

Policista sta svojo nalogo opravila z dobršno mero uničevalskega besa, ki je imel le malo skupnega s poklicno dolžnostjo. Iz knjižnice ustanove "Orgone Institute" v New Yorku, ki jo je ustanovil sam Reich, sta odnesla vse knjige in publikacije ter s šestimi tonami literature naložila kamion, ki je tovor odpeljal v sežigalnico na Manhattnu.

Istočasno so drugi uradniki razstavili in uničili vse aparature, ki jih je izumil Reich, se pravi orgonske akumulatorje, skupaj z vso spremljajočo dokumentacijo.

Le nekaj mesecev prej, 25. maja 1956, je sodnik Sweeney izrekel sodbo zoper Reicha in njegove najtesnejše pomočnike ter znanstvenika obsodil na dve leti zapora zaradi "razžalitve sodišča".

Reich se namreč ni udeležil predhodne razprave, na kateri bi se bil moral zago-

Reich v Slettenu na Danskem leta 1914.

Policista sta s šestimi tonami literature naložila kamion, ki je tovor odpeljal. V sežigalnici na Manhattnu so zažgali vse knjige, istočasno so razstavili in uničili vse aparature, ki jih je izumil Reich, se pravi orgonske akumulatorje, skupaj z vso spremljajočo dokumentacijo.

varjati zaradi (neutemeljene) obdolžitve, da je organiziral špekulantske akcije za prodajo neučinkovitih terapevtskih aparatov.

**MISTIK, NOREC,
PORNOGRAF,
ANARHIST ...**

V ZDA, kamor se je Reich zatekel, potem ko je v Evropi leta in leta doživljal grožnje, bojkote in izgon najprej nacističnih in nato komunističnih oblasti, se je pregon začel zaradi serije obrekovalnih člankov izpod peresa gospe Mildred Edie Brady, za katero je nekdanji Freudov učenec trdil, da gre za značilen primer osebnosti, ki boleha za "emocionalno kugo". Prvi članek, ki je v Harper's Magazine izšel aprila 1947, je nosil pomenljiv naslov "Novi kult seksa in anarhije"; naslov drugega, ki ga je maja 1947 priobčila revija "New Republic", je bil "Nenavaden primer Wilhelma Reicha".

Leta 1948 so slednjega objavili v biltenu za klinično informiranje ameriških psihiatrov, s čimer ga je na nek način uradno priznala zdravniška srenja. Novinarica je Reicha proglasila za mistika, norca, pornografa in anarhista, ki naj bi organiziral neke vrste seksualni reket ter se skušal na špekulantski način okoristiti s prodajo nekoristnih orgonskih akumulatorjev.

Ti sramotilni članki so dosegli svoj namen, saj so se psihiatri, psihoanalitiki, zdrav-

niki, novinarji, politiki in birokrati kot stekli psi zapodili za avstrijskim pregnancem in njegovim domnevnim "kultom seksa in anarhije".

Če Reich ni bil navađen šarlatan, ni mogel biti nič drugega kot paranoik, shizofrenik, zaslepljenec: njegove raziskave o raku in orgonu so bile jasen dokaz njegove psihoze. Mnenje izvedenca psihiatra, ki ga je zahteval sodnik - le ta je morda želel znanstvenika zaščititi pred zaporno kaznijo s sklicevanjem na zmanjšano prištevnost - pa je bilo, da je obdolženi umsko popolnoma zdrav.

Reich je moral oditi v zapor z zavestjo, kot je tudi povedal na sojenju, da bo to "gotovo pomenilo smrt pionirja znanosti zaradi skupine psihopatov". Nesrečna prerokba se je uresničila 3. novembra 1957 v zveznem zaporu Lewisburg v Pennsylvaniji.

Uradno poročilo o smrti govori o srčni kapi (zamašitvi koronarnih arterij), skoraj gotovo pa je avstrijski zdravnik prejemal eksperimentalna zdravila (zaprornike so rutinsko uporabljali kot poskusne zajčke v zameno za skrajšanje zaporne kazni).

Reichov sojetnik, Adolphus Hohensee, je podal naslednje pričevanje:

"Ta veliki zdravnik mi je večkrat prišel naproti s solznimi očmi in mi govoril, kako so ga ti prekleti sadisti, absolutni gospodarji življenja 1200 zapornikov, spravljali ob pamet s svojimi "eksperimentalnimi zdravili"; rinili so ga naravnost v brezno smrti... Rekel mi je, da ne prenaša zdravil, s katerimi obremenjujejo njegovo telo. In res je bil čez dva dni že mrtev. Ko so ga našli, se je

Reichova študijska soba v observatoriju orgonske energije v Orgononu.

njegovo telo že popolnoma ohladilo, njegova noga pa je bila nenavadno skržena, kot bi pred smrtjo prestajal nečloveške muke."

Če bi torej govorili o umoru, ne bi bili daleč od resnice.

Zakaj so se "mali ljudje" zarotili proti Reichu, zahtevali njegovo smrt in uničenje njegovega dela? Zakaj je bila njegova herezija tako nevarna? Odnos med Reichom in uradno znanostjo nam bo morda pojasnil naslednji pomenljivi dogodek.

BIOLOŠKA ENERGIJA

Tridesetega decembra 1940 je Albert Einstein prejel Reichovo pismo. "Pred nekaj leti," se je glasil uvod, "sem odkril biološko energijo, ki deluje na svojstven način, saj se v mnogih vidikih obnaša različno od vsega, kar dandanes

"Poslušaj, mali človek: tvoja zapuščina je diamant, ki žari v tvoji roki. Vidiš se takega, kot si v resnici. Poslušaj to, kar ti tvoji vodje in predstavniki ne upajo povedati: "Nič drugega nisi kot navaden mali človek." Potrudi se razumeti dvojni pomen teh besed: "mali" in "navaden". Trpiš za emocionalno kugo. Bolan si, zelo bolan, mali človek. Sam nisi nič kriv za to. Tvoja odgovornost pa je, da bolezen premagaš."

vemo o elektromagnetni energiji... obstoj te energije, ki sem jo imenoval "orgon", sem dokazal ne le pri živih organizmih, ampak tudi v atmosferi in v zemlji. To so mi omogočile aparature, s pomočjo katerih sem to energijo spremenil v vidno, jo spodbudil, da se je koncentrirala in izmeril toplotne spremembe, ki jih povzroča.

Energijo z zadovoljivimi rezultati uporabljam tudi v raziskavah na področju zdravljenja raka."

Reich je Einsteina prosil, naj ga sprejme in veliki fizik je na to pristal. Srečala sta se 13. januarja 1941 na Einsteinovem domu in se pogovarjala celih pet ur. Einstein je opazoval orgon s pomočjo aparature, ki jo je izumil Reich:

"Ugasnil sem vse luči v hiši, mu podal orgonoskop ter mu povedal, kako naj ga uporablja. Presenečeno je vzkliknil:

"Da, res je, tam je. Tudi jaz jo vidim."

Večkrat je pogledal v orgonoskop in rekel:

"Vsakozi opažam to svetlikanje. Kaj pa če je to v mojih očeh?"

Dokaz o objektivni prisotnosti žarkov je po Reichovih izjavah dejstvo, da lahko svetlikanje ojačimo, če ga opazujemo z eno lečo. To ne bi bilo možno, če bi šlo za subjektivno zaznavo. K temu

je dodal pretresljivo podrobnost, povezano z orgonskim akumulatorjem (aparaturi, ki jo je izumil sam Reich in ki sestoji iz škatle z notranjo kovinsko steno, v kateri se zbira energija, ter iz zunanje sloja organske materije - volne, lesa, bombaža - ki vsrkava atmosferski orgon in ga deloma prevaja v smer kovin-

skega dela. Ta energijo usmeri nazaj v notranjost, kar omogoča konstanten proces koncentracije): v notranjosti akumulatorja in njegovem zgornjem delu je temperatura občutno različna kot v zunanji atmosferi.

Einstein je vzneseno vzkliknil:

“Toni mogoče! Če bi bilo to res, bi bila to bomba!”

Reich je obljubil, da bo ob naslednjem obisku prinesel s seboj akumulator. Einstein je Reichu zagotovil svojo podporo, če bi se njegova opažanja izkazala za verodostojna in dokazljiva. Ob slovesu je Reich dejal:

“Ali sedaj razumete, zakaj me imajo za norega?”

“Popolnoma razujem,” je odgovoril Einstein.

Na začetku februarja se je Reich vrnil k Einsteinu z manjšim akumulatorjem ter izvedel meritve temperature. Einstein je bil dokaj pretresen. Reicha je

Reich je moral oditi v zapor z zavestjo, kot je tudi povedal na sojenju, da bo to “gotovo pomenilo smrt pionirja znanosti zaradi skupine psihopatov”.

zaprošil, naj mu pusti akumulator, da ga bo lahko natančneje preučil. Deset dni kasneje je Reich prejel Einsteinovo pismo: po njegovem mnenju skok temperature ni bil povezan s strukturo akumulatorja, ampak je nastal zaradi premikov toplega in hladnega zraka v prostoru, v katerem je izvajal meritve. Šlo je, skratka, za “fenomen konvekcije, na ka-

Reichova vila je danes spremenjena v muzej.

terega me je opozoril eden od mojih asistentov. Menim, da sem s temi eksperimenti popolnoma pojasnil problem,” je zaključil Einstein. “Razlika v temperaturi ni v nikakršni povezavi s kovinsko škatlo in z njenim ovojem: gre preprosto za posledico delovanja horizontalne mizne plošče.”

Reich je v odgovor napisal kar 25 strani dolgo pismo: hipoteza konvekcije ne more držati, saj lahko fenomen preprečimo tako, da akumulator postavimo na različna mesta (na prosto, v klet itd.), v različnih pogojih (obesimo ga na strop ter zaščitimo s še eno zgornjo horizontalno mizno ploščo); razlaga, da povečanje temperature povzroči koncentracija energetskega sevanja, ostaja aktualna. Reich je nanizal še neverjetne podatke o rezultatih, doseženih pri več kot 200 rakavih bolnikih, ki so vsak dan preživeli pol ure v orgonskem akumulatorju.

V primerjavi z bolniki, ki niso bili deležni take obravnave, so Reichovi prostovoljci živeli trikrat dlje. Znanstvenik je tudi na kratko razložil svojo teorijo o življenju kot energetskem fenomenu ritmične (raztezanje - krčenje) in štiristranske pulzacije (napetost-naboj-praznjenje-sproščanje).

“Kakršna koli bo Vaša odločitev po prebiranju mojih pojasnil,” je zaključil Reich, “se Vam zahvaljujem za trud, ki

ste ga vložili v eksperimente. Z izjemo mojih francoskih in skandinavskih sodelavcev ste bili v zadnjih 12 letih edini znanstvenik, ki je doumel fizične osnove moje biološke teorije, se pravi razvoja mehurčkov organske materije zaradi delovanja energije, ki jo oddaja materija...”

PRESTRAŠENI EINSTEIN

Einstein se ni odzval ne na to pismo ne na vsa

ostala. Po nekaj mesecih je Reich od nje ga zahteval, naj mu vrne aparature, ki mu jih je bil posodil. Veliki fizik mu je sicer vrnil akumulator, ne pa orgonoskopa, ki ga je samovoljno obdržal kot darilo. Po dveh mesecih vztrajnih zahtev je fizik vrnil tudi slednjega. Dve leti kasneje se je Reich s sodelavci odločil v celoti objaviti svojo korespondenco z Einsteinom, saj so se v univerzitetnih krogih razširile govornice, da je Einstein na podlagi resnih znanstvenih preverjanj ovrigel Reichove

Aparatura sestoji iz škatle z notranjo kovinsko steno, v kateri se zbira energija, ter iz zunanjega sloja organske materije - volne, lesa, bombaža - ki usrkava atmosferski orgon in ga deloma prevaja v smer kovinskega dela.

eksperimente. Ko je Einstein zvedel za to odločitev, je takoj pisal Reichu.

“Ne dovolim vam objave svoje korespondence in vas obveščam, da bom uporabil vsa sredstva, ki jih imam na

razpolago, da preprečim nezakonito izkoriščanje mojega imena v tej zadevi. Ne morem dovoliti, da bi se moje ime uporabljalo v propagandne namene, še posebej, ker gre za zadevo, v katero prav nič ne zaupam.”

V naslednjem pismu je Reich Einsteinu očital zlonamerne obtožbe na njegov račun ter ga povabil, naj “nastopi proti našim obrekovalcem in ne proti nam”, če res želi preprečiti izkoriščanje svojega imena. Einsteinov odgovor je bil kratek: njegovi nameni niso bili sovražni, a zanj je bilo vprašanje orgonskih akumulatorjev dokončno zaključeno:

Reich je nanizal neverjetne podatke o rezultatih, doseženih pri več kot 200 rakavih bolnikih, ki so vsak dan preživeli pol ure v orgonskem akumulatorju.

“Prosim vas za diskretnost, kar zadeva moje ustne in pisne trditve, kot sem bil jaz vedno obziren do vaših.”

Reich je spoštoval fizikovo voljo. Šele po Einsteinovi smrti, leta 1955, je založba Orgonskega inštituta objavila korespondenco obeh znanstvenikov pod naslovom “The Einstein Affair”.

Heretični Reich je očitno prestrašil tudi samega Einsteina kot pred njim tudi Freuda: potrditev njegovih odkritij bi za te racionalne ume pomenila privzemanje popolnoma drugačne vizije sveta, odklon od znanih postavk Galilejeve znanosti ter potop v temačni labirint naravne filozofije Goetheja in Mesmerja, Fausta in Frankensteina. Briljantni galicijski psihoanalitik, ki je bil eden najboljših Freudovih asistentov, pa tudi njegov osebni prijatelj, je bil nepodkupljiv komunistični aktivist. V tridesetih letih je ustanovil Narodno zvezo za proletarsko seksualno politiko ali Sexpol. Kas-

neje so ga izključili najprej iz Komunistične partije, nato pa še iz Združenja psihoanalitikov. Nekdanji tovariši so postali njegovi najhujši nasprotniki. Freud naj bi ga obrekoval, stalinisti - imenoval jih je rdeči fašisti - pa naj bi ga hoteli umoriti zaradi izdajstva.

USTVARJANJE BIOGENEZE

Reich se je brez strahu loteval vseh tabujev. Zanj je bila formula orgazma z značilnim štiristopenjskim ritmom formula življenja nasploh. Bioni, osnovni delci, ki jih je odkril, naj bi predstavljali prehajanje žive materije v neživo in tako ustvarjali biogenezo, ki je nedoumljiva za biologijo s kemijsko in mehanicistično usmeritvijo. Orgon je eter, je vseprisoten, univerzalen ocean kozmične energije, ki napolnjuje in zaganja celotno vesolje, energetska polja organizmov, meteorološke razmere v atmosferi, galaktične premike. Vse se ujema v nenehnem pretoku vitalne energije, ki povezuje makro in mikrokozmos. Ko pride orgonska energija, nasprotnica atomske energije, v stik z nuklearnim sevanjem, se spremeni v t. i. DOR (Deadly orgone - smrtni orgon), nevarno in smrtno silo. Prvobitna kozmična energija, energija alfa ali Ea naj bi bila sposobna transportirati vesoljska plovila, NLP-je. To so neke vrste fantazemske ladje, ki jih pilotirajo vesoljska bitja Core (iz zveze Cosmic Orgon Energy), nositelji zlonosne substance, imenovane Melanor, ki naj bi povzročala spreminjanje zemlje v puščavo in naj bi razširjala DOR.

Te ideje so bile preveč heterodoksne, še posebej zaradi spremljajočih praktičnih aplikacij, presenetljivih Reichovih izumov: orgonskega akumulatorja, ki učinkuje pri zdravljenju raka, cloudbusterja - stroja za ustvarjanje oziroma uničevanje oblakov, ki lahko po želji pričara meteorološke spremembe in pomaga pri razkrojevanju DOR-a v atmosferi, vesoljskega topa, različice cloudbusterja, s katerim je možno onesposobiti

NLP-je. V svoji zadnji knjigi, Contact with Space (Stik z vesoljem), ki je tudi najbolj kontroverzna, Reich razkriva najbolj skrajne plati svoje heretične filozofije. Mnogi so tekst označili za proizvod paranoičnega uma.

V mnogih drugih tekstih, kot so na primer “Poslušaj mali človek”, “Eter, Bog in Zlodej”, “Kozmična supraimpozicija”, “Umor Jezusa Kristusa”, pa Reich razglablja o plodovitih in nepojemljivih možnostih. Prav v “umoru Jezusa Kristusa” je Reich prvič uporabil izraz MODJU, ki ga je izvedel iz začetnih črk priimka ovaduha MOCeniga, ki je Gjordana Bruna zatožil inkviziciji, ter Stalina, DJU-gašvili. Beseda simbolizira že prej omenjeno emocionalno kugo, ki ni nič drugega kot inkvizicijsko nasilje, libidinozna skleroza, zanikanje življenja,

Orgon je eter, je vseprisoten, univerzalen ocean kozmične energije, ki napolnjuje in zaganja celotno vesolje, energetska polja organizmov, meteorološke razmere v atmosferi, galaktične premike.

proti kateri se je Reich vedno srčno boril, taiste emocionalne kuge, ki je zahtevala žrtvovanje Bruna, Kristusa in na posled tudi njega samega.

Oporoka Wilhelma Reicha narekuje, naj se vsa finančna sredstva združijo v Sklad za raziskave o otroštvu ter naj se za obdobje 50 let zapečatita njegov arhiv in njegova osebna knjižnica. Tretjega novembra 2007, ko bodo pečate odstranili, bomo končno zvedeli za poslednje skrivnosti tega mističnega heretika ali, če želite, modrega norca.

Morda bo pa to končni obračun z emocionalno kugo!

R.P.